

Gelecekte Birgün gelecek

2006 yılı, kendimizden başlayarak toplumu, ülkemizi ve tüm dünyayı yorucu bir sınavdan geçiriyor. 2012'ye doğru yaklaştığımız şu günlerde komplo teorisyenlerinin dosyalarında biribiri ardına ortaya çıkan akıl almaz seneryolar, diğer taraftan yüzyüzü olduğumuz somut gerçekler akıl tutulmasına yol açıyor. Geride kalan 20'nci yüzyılın ilk gününü yaşayanlar, eskisinden çok farklı bir dünyada, insanlığın mutlu ve barış içinde yaşayacağını düşünüyorlardı. Bunu düşünmekte haklıydılar. Çünkü 19'ncü yüzyılda gerçekleştirilen icat ve buluşlar, insanlığa hayal bile edilemeyecek bir aşama kaydettirmişti. Sanayi devrimi kitlelere hem istihdam, hem tüketim alanları açmaktaydı. Ama ne yazık ki tüm bu olumlu gelişmeler, sonsuza kadar insan zihninde varlığını sürdürecektir olan, "yok etme" dürtüsüne yenik düştü. İdeolojik kamplaşmalar, yüz milyonlarca insanın mutsuzluğuna sebep oldu. Teknoloji, yaşatmak için değil öldürmek için kullanıldı.

21'nci yüzyıl küreselleşmenin getirdiği etkiyle, ideolojik kutuplaşmayı zayıflatarak insanların yaklaşmasını sağladı. Yakınlaşmalar kültürel etkilenmeyi de beraberinde getirdi. Toplumsal önyargılarından arınarak birbirini anlamaya daha müsait hale gelmişti. Bu yüzden Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğinde elli yıldır alamadığı bir mesafeyi, son dört yılda alması şaşırtıcı değildi. Ama ne yazık ki insanlığın önünde duran bu tarihi fırsat "terör korkusu"yla havaya uçuruldu. İdeolojik kamplaşmaların yerini bugün "medeniyetler çatışması" aldı.

Ortadoğuda yaşanan gelişmeler ve beraberinde yapılan senaryo çeşitlemelerini gözden geçirdiğimizde, dünya kamuoyunun hazırlıksız yakalandığı ortaya çıkıyor. Birçoklarımız "ne oluyoruz?" Sorusuyla beraber "daha nereye kadar?" sorusunu da eklemeyi ihmal etmiyoruz. Bir toplum için terörist olarak algılananlar, başka toplumlar tarafından kahraman olarak ilan ediliyor. Bu tabloya bakarak nasıl bir kutuplaşmanın merkezinde yer aldığımızı daha net olarak görebiliyoruz.

Tüm bu yaşananlar Türkiye'nin sahip olduğu stratejik önemini bir kat daha güçlendiriyor. Doğu ve batıya eşit mesafe olması, sahip olduğu tarihsel mirasını demokrasiyle taçlandırması, yıllardır etrafında yanan "savaş ateşi"ne inat, barış kültürünü özümseyerek yaşatması ve küresel ekonomiye nüfuz etme potansiyelini barındırması, Türkiye'nin bölgesinde söz sahibi olmasının zorunluluğuna işaret ediyor. Bu yüzden iç politikamızı ve toplumsal ilişkilerimizi, daima uzlaşmak ve çözüm üretmek üzerinde sürdürmeli, bu yaklaşımımızı dış politikaya aksettirmemiz gerekiyor.

Bugün yaşananlar tarihte yaşananlardan farklı bir özellik taşıyor. Bize düşen bu gelişmeler karşısında onurlu duruşumuzu nasıl muhafaza edebiliriz ve çözümde hangi görevleri üstlenebiliriz bunlara bakmalıyız. Siyaseti, farklıların birbirini yok etmelerinin değil, birlikte yaşamalarının mesleği olarak icra etmeliyiz. Ve yüzümüzü uzak geleceğe çevirmeliyiz.